

Lõppeks vaatame veel omal weisil kodumaal ümber. Praegu oodetakse, et uus kindral-konistoriumi president salandruunik v o n Giers Väänemere kubermangudesse saab tulema Euteruse kiriku jesse tundma õppima. — Minewa sügise suri Liivimaa piiskop Birqenson Riias ära ja tema asemele on keidri berra poolest uueks piiskopiks wdi kindral-superintendents liinitatud endine kirikuõpetaja ja seminardirektor Friedrich Hollmann. — Junii kuu algusel on Liivimaa kooliõuunik H. Guleke ära surnud.

Peale selle kui Gestiased oma Aleksandri-kooli asutamise kallal lüana aega oliwad töötanud, pandi sügise kooliaasta algusel Põltsamaal kool käima.

Septembri kuu sees 1888 seati kreispolitsei endiste sillatõutute asemele ja novembri kuu sees 1889 saamad uued lohtud endiste asemele seatud.

Weneriigi uniwersiteetid.

Kuna hiljuti Siberimaal Tomskis uus uniwersiteet on asutatud, siis on nüüd Weneriigis kokku 9 uniwersiteeti ja nimelt: Peterburis, Moskwas, Tartus, Kiiewis, Warsawis, Kasanis, Harlowis, Odessas ja Tomskis.

Kirjanduse statistika.

Wenemaal (ilma Soome maa) on aastal 1888 trükitud: Wenekeeles 7427 kirja, teistes keeltes 2109 kirja, nimelt Poolakeeles 716, Hebrae l. 343, Saksia l. 311. Läti l. 217 ja Gesti keeles 178 kirja. Peterburis on trükitud 2484, Moskwas 1547, Warsawis 912, Odessas 274, Riias 264, Kasanis 228, Kiiewis 216, Wilnas 174, Tartus 173, Harlowis 104, Tallinnas 97, Riitawis 90. — Ajalehti on kõiges 667, nendest Wenekeeles 493, Poola l. 76, Saksia l. 49, Gesti l. 13, Läti l. 8, Prantsuse l. 7 jne. Reid on Peterburis 193, Warsawis 75, Moskwas 70, Riias 23, Kiiewis 20 jne.

Piibli raamat on Gesti keeles kõige ehmest lorda trükitud aastal 1739, see on nüüd 150 aasta eest.

Kuidas Jüri Unenägude kuniinga pool käis.

Waldrejuut — wdi! ja mõistujutt.

Ütsford elas üks noor peremees Jüri oma elatand isaga omas talus, mis külast hea tükk maad eemal kenu oru kaldal seisis. Tore taga oli suur mets ja ulje ees üks wana poolik weskeliwi — ei tea, kust see sinna oli saanud. Kes selle kiwi pingi peale istus, selle silma all oli kenu org oma jõelesega, mis oru põhja mööda wõolas, ja teisel pool kõrged oru kaldad oma ilusa puude ja põesastega; see kõik oli üpris ilus näha ja wadata. Siin istus Jüri õhtuti, kui ta põllul oma põewatöö oli lõpetanud, käsi põskile küünarnukustid põlwele peale toetades; ta istus siin sagedaste tundide kaupa mõtteid mõlgutades, oisefui und nähes. Ja et ta külarahwaga palju tegemist ei teinud, wõid enamaste ilka waißelt ja nagu sügawas mõttes oma rada käis, hakkaswad külarahwas teda „unenägi-jaks“ kutsuma. See oli küll nagu pillamiseks, aga Jüri ei pannud sellest midagi tähele.

Wida wannemaks ta läks, seda waißemaks ta jäi; ja kui tema wana isa wiimaks ära suri, jäi ta hoopis waißeks. Ta istus nüüd veel sagedamini wana pooliku weskeliwi peal ja wabtiß alla orgu. Kui ta siis nägi, kuidas õhtul udu hakkas tõusma ja oru põhjast ilka kõrgemale ja kõrgemale heljus, kuidas ilm ilka pimedamaks ja pimedamaks läks, kuni wiimaks kuu ja täbed paistma hakkaswad ja kõike taewast oma ütlemata iludusega täitsiwad, siis — jah siis rääkis tema südant imelik tundmus. Eest siis hakkaswad jõelained laulu lausutama, algusel üdna tasa, siis ilka järjest selgemini ja waljumini; ja nad laulsiwad mägedest ja hallikarest, kust nad tulewad, ja mereest, kuhu nad läbewad, ja näkineidudest, kes all jõe põhjas ajel on. Siis hakkas ka mets kõtama, koguni teistmoodu, kui päris igapäewane mets, ja wanad põlised tammed ja saared teadsiwad imeasju jutustada. Ja taewatäbed, kes ülewal sinisel wõmil särastwad, ibaldaswad ülewelt maha sadada halja puude lebestikusse ja jõe sinawatesse woogudesse; nad wirwendaswad ja warißeswad, nagu ei wõiks